

Autor: Branimir Pofuk
Objavljeno: 05.07.2011

SPEKTAKL U ARENI

FOTO Simfonija tisuće oduševila Zagrepčane: Gromoglasne ovacije za magiju Gergijeva i Mahlera

Osam tisuća ljudi uživalo u veličanstvenom koncertu u Areni. Umjesto pirotehnike sve potrebno za spektakl bilo je skriveno u notama

Prije velikih rockerskih predstava u grad dolaze konvoji kamiona s tonama opreme namijenjene očaravanju publike. A jučer su pred zagrebačku Arenu stizale čitave karavane autobusa. Ali, samo s ljudima. Njih više od tisuću. Jer pripremao se spektakl neke druge vrste.

Tutnjave i izdisaji

Osim dvjestotinjak svirača Zagrebačke i Slovenske filharmonije, koji su donijeli i instrumente, ostali, pjevači 17 slovenskih i 4 hrvatska zbora, donijeli su samo svoja grla, ljubav prema glazbi i oduševljenje s kojim su proteklih nekoliko mjeseci pripremali dva na ovim prostorima, a i šire, nikada viđena glazbena spektakla. A donijeli su, naravno, i note Osme simfonije Gustava Mahlera, Simfonije tisuće.

Vizualni, laserski, hologramski, multimedijalni i kakvih sve već nema efekata u koncertnoj rock i pop industriji, u klasiци su uglavnom zapisani samo u notama, a Mahler je valjda najveći majstor simfonijskih tutnjava i izdisaja.

Mi iz Zagreba u Ljubljani smo se šalili kako je "njihov" preksinoćnji koncert generalna proba za "naš" jučerašnji. Međutim, dok su Slovenci tri dana imali čitav pogon i nekoliko pokusa na Kongresnom trgu, u zagrebačkoj su Areni majstori razglasa, svjetla, producencko-snimateljsko-novinarski timovi Hrvatskog radija i Hrvatske televizije i svi ostali imali samo jedan termin, jednu probu jučer poslijepodne da usklade tehničke zahtjeve s onim umjetničkim maestra Valerija Gergijeva.

Šum klime

Naravno, i zatvoreni prostor zagrebačke Arene sa šumom rashladnog sustava glasnijim od svakog tihog dijela skladbe, a takvih je puno, i otvoreni ljubljanski Kongresni trg s mjestimičnim naletima vjetra u mikrofona, prostori su daleko od savršenih za ovakve koncerte i jedan od najtežih izazova za inženjere razglasa i majstore zvuka. U Ljubljani smo imali daleko veću količinu zvuka iz zvučničkih stupova, dok je Gergijev u Areni zahtijevao minimalni volumen razglasa. Tako smo uglavnom slušali više prirodnog zvuka nego pojačanog. Prednost je bila za ovoliki prostor začudna transparentnost, recimo jasno čujnom cvrkutanju drvenih puhača i vrlo uvjerljivi nastupi solista.

Publika klasike

Nažalost, inače anđeoski treći sopran Sabine Cvilak u samom finalu bio je gotovo nečujan. Ali, zato su na kraju večeri ovacije bile gromoglasne, jer većina prisutnih je valjda ipak shvatila da se ovakvom predivnom pothvatu i doživljaju ne gleda u svaku dlaku.

Naposljetku, večernji prometni krkljanac u smjeru Arene i nekih sedam-osam tisuća sretnika koji su pokupovali sve ulaznice puštene u prodaju, još jednom su demonstrirali da klasična glazba ima publiku, a efekt koji je proizvela na sve prisutne, a nadamo se i publiku pored radijskih i televizijskih prijarnika, još jednom je pokazao i njezinu moć.

Martina Silić (lijevo) bila je jedina hrvatska pjevačica

Izuzetna hrvatska altistica Martina Silić

Dok si pred orkestrima koje poznaje u dušu, poput svog Marijinskog, Gergijev može dopustiti potpuno ezoterično dirigiranje ponekad samo očnim kapcima, iskusni je maestro bio vrlo egzaktan, jasan i odrješit u pokretima ruku ispred ansambla koji je zauzeo jednu čitavu tribinu "iza gola".

Samo tako mogao je ostati na okupu toliki sastav, za čiju su pripremljenost zaslužni i svi zborovođe, kao i njihova glavna koordinatorica **Martina Batić** te maestro **Christian Knapp**, koji ih je sve uredno postrojio za dolazak maršala Gergijeva. Martina i Christian zato su i na kraju i dobili najveći, zasluženi aplauz ogromnog zbora.

Druga skupina koju posebno treba pohvaliti su odreda sjajni vokalni solisti, što je i preduvjet da ovo djelo uspije. Samo jedan glas može sve upropastiti (o čemu svjedoči snimka zagrebačke Osme s početka 1990-ih). Takvih glasova ovdje nije bilo. Gergijev je čitavom projektu pridonio i izborom sjajnih grla Marijinskog teatra, sopranistica **Viktorije Jastrebove** i **Anastazije Kalagine**, tenora **Sergeja Semiškura** i basa **Vladimira Feljauera**. U svakom pogledu rame uz rame s njima su pjevali bariton **Jože Vidi** te altistice **Zlatomira Nikolova** i **Martina Gojčeta Silić**, na čiji smo nastup, ako si ipak dopustimo i malo navijačkog patriotizma, osobito ponosni.

Copyright © Jutarnji list. Sva prava pridržana.